

N:o 66.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till understöd m. m. åt vaktkonstapeln vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona S. J. Karlsson för honom genom olycksfall i tjänsten tillskyndad skada; gifven Stockholms slott den 21 februari 1908.

Med åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva, att till vaktkonstapeln vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona Sven Johan Karlsson må såsom ersättning för honom genom olycksfall i tjänsten tillskyndad skada af fängvårdsmedel utbetalas dels för en gång 9 kronor 50 öre dels ock från och med år 1908 en årlig lifränta af 30 kronor.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Albert Petersson.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
fredagen den 21 februari 1908.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
grefve HAMILTON,
grefve EHRENSVÄRD,
MALM.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Albert Petersson anmälde fängvårdsstyrelsens underdåniga skrifvelse den 18 oktober 1907 angående understöd m. m. åt vaktkonstapeln vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona Sven Johan Karlsson för honom genom olycksfall i tjänsten tillskyndad skada. Härom anförde föredraganden följande:

»Under tjänstgöring den 7 december 1903 i anstaltens stengård, där fångar sysselsattes med gatstenshuggning, blef Karlsson träffad i högra ögat af en så kallad bränning eller kringflygande stenskärfva med den påföljd, att han samma dag måste intagas å Karlskrona lasarett.

Efter där undergången operation å ögat utskrefs Karlsson läkt den 14 december 1903. Synskärpan å samma öga var då afsevärdt nedsatt.

Vid sedermera den 5 september 1907 af lasarettsläkaren R. Lundmark verkställd undersökning har befunnits, att synskärpan å Karlssons båda ögon endast är = $\frac{1}{2}$ af den normala.

Enligt hvad fångvårdsstyrelsen inhämtat har bemälda läkare ej ansett sig kunna afgifva yttrande, huruvida nuvarande nedsättning i synförmågan jämväl å vänstra ögat är en följd af skadan å det högra.

Karlsson har sju barn och befinner sig i knappa omständigheter.

Anstaltens direktör har upplyst, att Karlsson icke är kunnig i annat yrke än stenhuggning samt att han är urståndsatt att i sagda yrke förvärfva sig någon extra inkomst.

Såsom godtgörelse för ifrågavarande ögonskada har Karlsson begärt dels ett belopp motsvarande förskjutna kostnader för läkarehonorar och sjukvårdsafgift å tillsammans 9 kronor 50 öre dels ock ersättning för nedsatt synförmåga.

För närmare bedömande af förevarande ärende har fångvårdsstyrelsen till jämförelse erinrat, att 1907 års riksdag i liknande fall, med anledning af Kungl. Maj:ts framställning, medgifvit att till vaktkonstapeln Johan August Nilsson finge såsom skadeersättning af fångvårdsmedlen utbetalas ej mindre för en gång 112 kronor 87 öre, utgörande ersättning för läkarelön och öfriga af skadan orsakade kostnader samt för mistade tjänstgöringspenningar, än äfven från och med år 1907 en årlig lifränta af 60 kronor. Äfven Nilsson hade vid tjänstgöring uti nämnda stengård träffats i ena ögat af kringflygande stenflisor, hvarigenom synskärpan å ögat väsentligen förtagits.

Under åberopande af hvad sålunda förekommit har fångvårdsstyrelsen hemställt, det Kungl. Maj:t täcktes hos Riksdagen utverka, att Karlsson må såsom ersättning för omförmälda, honom i tjänsten tillskyndade skada af fångvårdsmedlen tillerkännas godtgörelse för sina berörda direkta utgifter samt från och med år 1908 en årlig lifränta å femtio kronor.

Riksförsäkringsanstalten har uti afgifvet yttrande erinrat, att, därest ifrågavarande, Nilsson tillfogade skada, sådan denna blifvit af doktor Lundmark angifven vid undersökningen å Nilsson den 5 september 1907, skolat bedömas i enlighet med bestämmelserna i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete, skadan bort anses hafva för Karlsson medfört nedsättning i arbetsförmågan motsvarande tio procent af normal arbetsförmåga och sålunda berättiga honom till en årlig lifränta å 30 kronor.

Uti infordradt utlåtande har statskontoret på grund af hvad i ärendet förekommit och med stöd af riksförsäkringsanstaltens yttrande

tillstyrkt, att Kungl. Maj:t måtte i nådig proposition äska Riksdagens medgifvande därtill att åt Karlsson såsom ersättning för den skada, han under tjänsteutöfning lidit, utbetalas af fångvårdsmedel dels hvad han visat sig hafva utgifvit i läkarelön m. m., tillhoppa 9 kronor 50 öre, dels ock en årlig lifränta från och med år 1908 till belopp af 30 kronor.

På grund af hvad sålunda förekommit hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva, att till Karlsson må såsom ersättning för ifrågavarande honom drabbade skada af fångvårdsmedel utbetalas dels för en gång 9 kronor 50 öre dels ock från och med år 1908 en årlig lifränta af 30 kronor.»

Till denna, af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilaga B. till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet
Erik Ölander.